

for Færøerne som for Danmark. Paa de færøske Rigsdagsmænd heller ikke? Paa Amtmanden eller Lagtinget? Nej, der er intet fuldt Ansvar nogetsteds. Jeg skal ikke trætte det høje Tings Medlemmer mere end nødvendigt og ikke komme dybere ind herpaa, men kun tilføje, at lignende Eksempler vedrørende Ansvarsløsheden paa den færøske Lovgivnings Omraade ogsaa kan fremføres paa det finansielle Omraade.

Under disse vakkende, ansvarsløse offentlige Forhold er det ikke at undre sig over, at den Kendsgerning træder klart og tydeligt frem paa Færøerne, at medens der er et rigt pulserende Liv i den private Udvikling paa Færøerne, ligger alt, hvad der hører ind under offentlige Foretagender, i Dødvande eller i saa forkvælede Tilstande, at de ikke finder deres Lige i hele Norden. Færingerne venter nu paa, at Rigsdagen vil indrømme, at Hovedansvaret for Færøernes Forvaltning bliver henlagt til Lagtinget, og at der snarest muligt indføres en Ordning, hvorefter det med Rette kan siges, at Færøernes Lagting har Ansvaret for Lov og Ret paa Færøerne og Hovedansvaret for de færøske Anliggender.

De herhenhørende, løselig skitserede Ulemper har Lagtinget i hvert Fald for en stor Del ment at kunne komme bort fra ved Bestemmelserne i §§ 5, 9 og 16, hvilke Paragraffers Indhold jeg for øvrigt ikke skal komme ind paa at behandle. Jeg skal dog omtale det lidt nærmere sammen med andre Forhold med Hensyn til at komme bort fra de Ulemper, der klæber ved det nuværende System. Naar man i det hele taget kommer ind paa en dybere Betragtning af den færøske Administration og Færøernes Lovgivningsmaskineri, som det fungerer i Praksis i Henhold til Lagtingsloven af 5. April 1854 og Regeringssædvane, vil det formentlig staa klart, at Færingerne lever under et fuldstændig antikveret Regeringssystem. Det er allerede paavist forud, men jeg skal alligevel fremdrage yderligere Beviser samtidig med, at jeg peger paa de Bestemmelser, som Lagtinget har vedtaget til Afhjælpning af de nuværende Mangler. Tilsyneladende har Færingerne folkeretligt Selvstyre, men i Realiteten er vi endnu under det Embeds- og Kancellisystem, der blev anordnet for Færøerne ved kongelig Resolution af 6. Juni 1821, efter at det gamle Lagting var ophævet 5 Aar i Forvejen, 8 Aar efter Adskillelsen fra Norge. Thi ligesom den kongelige Resolution bestemte, at Embedsmændene paa Færøerne og det herværende Kancelli skulde have Hovedindflydelsen paa vor Admini-

stration, har det samme System, uagtet Lagtingsloven af 1854 og Rigsdagsvalgloven, praktisk talt været fulgt til Dato. Jeg sagde, at tilsyneladende har Færøerne folkeretligt Styre, Valgene til vor lokale Repræsentation, Lagtinget, foregaar efter og under de samme Frihedens Principper som hernede, men naar disse 20 Repræsentanter, Lagtingsmændene, som Befolkningen har valgt, samles til Lagting og paa dette Ting vedtager Beslutninger, saa haves der ingen Garanti for, at denne Beslutning i Realiteten betyder noget. Thi efter at Lagtingets Beslutning er vedtaget, er det den danske tilfældige Amtmand, der i Forbindelse med de ministerielle Kontorer hidtil har haft den overvejende Indflydelse paa, om Sagen skal fremmes eller ej.

Det første, man derfor fæster sig ved ved Gennemlæsningen af dette Lovforslag, er, at Lagtinget har bestræbt sig for at faa Tinget og for øvrigt den færøske Administration bort fra den dominerende og ansvarsløse Stilling, Amtmanden hidtil har haft i Henhold til Loven af 1854. Ifølge Loven af 1854 er Amtmanden ikke alene selvskreven stemmeberettiget Medlem af Lagtinget, men ogsaa dettes fødte Formand. Der fordres ikke, at denne til Lagtinget bestaltede Formand skal være kendt med færøsk Sprog eller færøske Forhold i Almindelighed, lige saa lidt som der stilles noget Krav om, at han ved Formandsbesættelsen skal være i Besiddelse af de Egenskaber, der hører til for at kunne lede Forhandlingerne i en folkevalgt raadgivende politisk Forsamling. Amtmanden paa Færøerne udnævnes henedefra uden Hensyntagen til hans fremtidige Hverv som det færøske Lagtings Formand. Det almindelige Forhold er da som følger: Den nye Amtmand kommer til Færøerne uden nogen Sinde at have set disse Øer, uden at have sat sig ind i de for ham fremmedartede Forhold i Hensyn til at forstaa et Ord af Landets Sprog. En Maanedstid — lidt længere eller lidt kortere Tid — efter den nye Amtmands Ankomst sættes Lagtinget. Han skal da føre Formandsstillingen i en Forsamling, der hovedsagelig beskæftiger sig med Diskussioner af Emner, som er Formanden fuldstændig fremmede; hvilke Diskussioner yderligere hovedsagelig foregaar paa et Sprog, hvor det er Amtmanden aldeles umuligt at følge med i Forhandlingen. Naar nu Diskussionen, som i disse Tider, ofte føres under meget skarpe Former og Amtmanden ikke er Forhandlingssproget mægtig, vil dette høje Ting forstaa, hvilken Fristelse der ligger for Lagtingets Medlemmer til under disse Om-